

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallofré, carrer Junquers, 6.
No s' retornen los originals encara que no s' publicin.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes Ptas. 1
n provinças i trimestre 3'60
Extranjer y Ultramar 7
Anuncis, a preus convencionals

Farmacia Serra

12 ANYS

de continuades curacions y d' una acceptació general, son les millors probas pera demostrar que

XAROP SERRA

es lo millor remey pera combatre per crónica y rebelde que sia tota classe de

TOS

La que paga més contribució de la província.

DOCTOR J. MIRÓ

OCULISTA

Consulta en Reus: Los dilluns y divendres de dos á cinch de la tarde, Arrabal de Santa Anna, 1, primer.

A Tarragona: los demás dias de deu á una del mati y de tres á cinch de la tarde, havent traslladat son gabinet al mateix carrer de la Unió, 7, pimer.

Secció doctrinal

La llar payral del autonomism

Las primeras espurnas d' aqueix reviscolament de la idea autonómica que avny va trascendent tant y tant per tot arreu, no podian pas haver sortit dels grans núcles de població, de los ciutats, de les que, predominant los grossos interessos, hi havia massa poch temps pera preocuparse en la consideració de lo petit...

Malgrat tot lo que digan los elements que s' anomenan a sí mateixos ab tota modestia «intellectuals», lo moviment en sentit autonómich que, avans de concretarse en enlayrada idea, que avans de vertirse dintre de cap fórmula, fou fruyt d' un pur sentiment espontani; aqueix moviment social, dihém, hagué de naixer y de perpetuarse, una generació darrera l' altra, en lo camp; no en la montanya.

Las terrás baixas, ab son haf pestilencial de corrupció moral y física; las populosas urbes marítimas, sadolladas per aquell ayre típich de cosmopolitisme que las iguala á totes ellas baix un mateix reser: las grans capitalitats burocráticas, verdaders centres «tentacularis», que, segons la encertada frase d' un escriptor belga, tot ho absorbeixen, que tot ho desnaturalizan, que converteixen á cada individuo de la Humanitat en un mer «número», que obligan á sostenir una lluyta desesperada no mes que pels interessos materials; las ciutats fabrils, víctimas de la febre d' or del industrialisme, minadas per la amensassa sorda de las reivindicacions socials dels oprimits y dels explotats; cap, cap d' aqueixos llochs podia esser un bressol adequat pera que allí s' hi gronxés la difícil infantesa de la idea autonomista, mentres que algunas otras especials causas sfavorian l' ulterior desenvollop d' aqueix nou sér moral.

Lo camp, la montanya, en cambi, ahont s' hi conserva ben arrelat tot alló que es tradicional y tots los hàbits típichs de cada comarca; la montanya, lo camp ahont difícilment s' hi experimentan may aquelles concupiscencias que á ciutat corrompen la honradesa privada y fins la colectiva; lo camp, la montanya, ahont s' hi respiran á plé pulmó ayres prou sanitosos sadollats d' un cert haf de llibertat y d' independència que revifa, allí ahont s' hi troben la espontaneitat y la franca rustiquesa, allí ahont s' hi sent la veritat, allí ahont s' hi pot escoltar encare l' resso de las velles tradicions, allí ahont s' hi veu la verdadera Patria; en lo camp y en la montanya, donchs, es allí ahont havia de naixer primer, que en lloch, avans de que la idea fos simbolisada y cantada pels poetas, avans de que fos concretada pels políticayres, avans de que fos

discutida pels juriconsults, aqueixa poderosíssima corrent del autonomisme quina forsa y quina embranzida avny gayrebé espantan.

Y era molt natural que aixís succehís; los pagesos, la gent humil, no teorizan, mes també observan y pensan. Ells, avesats á sentir millor que l' ciutadà, que l' «intellectual», l' amor per la llar nadiha. veyan ó han vist ademés al contrari de l' ciutadà de la població urbana, com aqueix Estat al quin no coneix sino de nom, se 'ls manifestava no més que baix la forma de recaudador de contribucions, d' investigador d' Hisenda, de sargento de la Guardia Civil, es á dir, de funcionari encarregat d' una missió oficial coercitiva ó d' exació. En combi, no ha vist may que l' Estat deixés de posar entrebanchs á la integritat de totes las iniciativas comarcals y municipals, ni ha vist que, en compensació, beneficiós en cap alt grau al país ab la construcció de las necessarias obras públicas (carreteras, pantanos y canals de rego, ferro-carrils, etc.), ni que subvingués als gastos del sosteniment de la instrucció primaria, als de las retribucions dels metjes y farmacéutichs titulars, etc..

Los pobles, per lo tant, fins las comarcas senceras que s' troban apartadas de grans centres urbans, «si es que han tingut pá sech se haurán hagut de fer las sopes», ellas mateixas, segons vulgarment se sol dir. Afegit d' aixó aquella certa discrepancia de criteri, aquell amagonisme d' interessos, que generalment se remarca entre la gent y las cosas del camp y las de la ciutat, entre las del centre y las de la periferia, fácilmente deduhirem com es ben natural, gayrebé imprescindible, necessari l' sentiment autonómich en la montanya. mentres que no se 'ns presenta, sino com una exigencia purament ideal pera l' ciutadà y en la ciutat... Lo caciquisme mateix, per exemple, que es tolerable en las grans poblacions, se fa insoportable de y-ras entremitj de la vida senzillíssima del lloch real.

Encare hi ha més Lo ciutadà autonomista; com que ho es per virtut d' una mera convicció del ordre intelectual, no per forsa d' un sentiment innat ó natural, no per una necessitat verdadera de reacció en contra d' alló que destrueix ó que mixtifica tot lo tradicional, tot lo propi, tot lo estimat, resulta susceptible á tots aquells afalachs de la concupiscencia que satisfan las passions personals, resulta fácilmente assequible á la imposició moral dels criteris de trauzació, es, en una paraula, eminentment corruptible per las rahons de son propi interés. Lo montanyench, l' home del camp, son moralment intranzigents y pulcres, perque son franchs y honrats. Ells no comprenen més alternativa que la de pensar y sentir d' un modo ó bé en contrari. Pero lo que ja no comprenen es res d' alló de la política dels termes mitjos y del *nadar en*

tre duas ayguas que aquí á ciutat á molts tant los hi agrada.

De coalsevol manera, la desnaturalisació, la mixtificació de la idea autonómica trobarán sempre son escull més insuperable en la resistencia que á las interpretacions especiosas de tots los sentiments oposan instintivament la gent del camp, la gent de la montanya, ab sa peculiar suspicacia, filla del bon sentit y de la trista experiencia.

Los ciutadans autonomistas de la colla dels «intellectuals» podrán dir lo que vulgan. Pero es molt evident que de la mateixa manera que 'ls pagesos y que 'ls humils foren un temps aquells que inconscientment cuydaren de que no s' acabés d' apagar pas lo foch sagrat de la flamarada pátria dintre de la nostra llar payral; aixís mateix, avny ells serán los que salvarán la virginitat de la idea autonómica de tot contacte impur, ells los que la professarán tal com sempre, per práctica y per convicció ensemps, per necessitat y per sentiment, entremitj de sas oblidades singleras y de sos cremats rostos; malgrat tot lo que poguessin un jorn en contra d' ella lo cosmopolitisme atractiu de las miserables conveniencias particulars dels grans centres de població urbana y dels homes quelcom des-tacats que 'ls poblan...

Vinga, donchs, fins á nosaltres la montanya ó be siguém nosaltres los que aném envers ella, que tant-sols allí s' hi troban y s' hi cristallian la puresa inefable dels sentiments més nobles, la incólume autenticitat de las més santas ideas... ¡Salvéunos, pagesos!...

MAX.

De n cuand en cuand

(Croniques barcelonines)

Senyor Director de Lo Somatent.

Benvolgut company: en compliment d' una prometença que vaig ferli li escric, avny que dispo de temps apropiat, quatre particularitats ocorregades durant la finida septmana; per falta d' assumptes d' interés literari, científic o polític, son les uniques aprofitables pera escriure eixa cronica i treurem un gros mal-de-cap de sobre.

Sens tindre en compte les desil-lusions de qu' ha sigut causa, acaba son regnat S. M. Carnestoltes: am la gravetat de costum i la serietat de llei, ha fet cas omís de les festes an ell dedicades. Segurament i segons opinió generalisada, eixa serietat no es mes que aparent: com está en l' agonía i ell s' ho coneix s' esperen ses darreres manifestacions de vida un dels proxims carnivals vinents pera després enterrarlo, am tota solemnitat, per sempre mes. Si així succeheix sfali la terra lleugera.

Per la Rambla i Passeig de Gracia, no es veien mes que mamarratzos i homes i joves vestits de dona. L' única nota típica ha sigut producte de l' enginy de l' infatigable i distingit industrial Sr. Escudé. En un carro simulant un castell, uns cuants homes vestits de boers, per medi d' un canó an el cim d' ell montat, anaven disparant estenocs, vestits de soldats inglesos; la majoria d' ells quedaven penjats als arbres de la Rambla i del Passeig de Gracia. La broma no ha pogut ser mes oportuna i de bon gust sobretot per nosaltres: en efecte no voldriam fer lo mateix qu' el canó BOER de l' Escudé, am certa classe de gent?

Confite, caramelles, disfresses de bon gust, tot s'ha esfumat com art d'encantament: quant be no deia aquell el afirmar qu' el carnaval no viu mes que de passats records! I tant s' hi viu que ja quasi morat

Agona el carnaval la gent que s' preocupa un xic de l' existència, la que no viu per menjar, sino que menja per viure, ha continuat treballant i donant fruits de son treball. Olier ha publicat un nou llibre qu' enoa no conec titulat «Teatre d'aficionats». Au el Centre Escolar Catalana han continuat les conferencies, disertant distingits i treballadors socis del mateix i de les quals m' ocuparé extensament en altre.

Resumint quasi es pot dir que tots els centres que s' reuneixen essers que no tenen el sentiment de llur personalitat atrofiada han continuat i continuen la vida d' activitat intel·lectual que mai interrompeixen. ¡Pau i consideració pels que treballen!

Continua l' èxit creixent de «Juventut» i de «Catalonia»: abdos revistes concençudament escrites i de tendencies sanes fan esforços remarcables per resultar dignes d' on surten. M' a par qu' el public es fa carregat d' eixa circumstancia, les apoya i alenta a lo menys per ara.

Lo celebrat autor de «Literatures malsanes» Pompeu Gener, ha publicat un article en «Vida Nova», réplica a un altre article i an el qual es fa seu un concepte de Jaume Brossa autor de «Els sepulcres blancs» que fa proselits i corre de boca en boca; diu: Al desenrotll de la civilització europea s' hi oposen dugues portes: la Sublim ó siga Turquia, i la del Sol ó siga Madrit. La frase per lo felix, com ja li he dit, está fent proselits i escampant-se.

Fins a un altre se despedeix son affom.

CLAUDI MONTSANT DE ROCABRUNA.

La guerra del Transvaal

Estad de la campanya

A horas d' ara no se sab encara á Londres quin es lo plan de defensa dels federals sud-africans contra la invasió de Lord Roberts. Mentres la major part dels diaris inglesos diuen que las tropas ciutadanes de Orange, seguint las instruccions del general Joubert se reanunciarán devant de Bloemfontein, á las ordres de Grobler, Delarey y Dewet, «The Standard» diu que sab d' origen boer que la reunió de las forsas federals se farà á Wimborg. Aquest darrer plan molts lo consideran millor, ja que no solzament permeteria als transvaaliens y orangistas ocupar una posició més sólida que Bloemfontein, sino que quedarían més ben protegidas, la nova línia férrea de Bethléem á Kroonstad y la part central de la gran línia ferroviaria que s' extén de Brandfort á Johannesburg.

No obstant, no es d' aquest parer «The Standard»: «Deu fassi, diu, que 'ls nostres informes se confirmen y que 'ls federals portin las sevas forsas á Wimborg. Podrían llavors trobar un magnífich aussiliarien la via férrea, y unas formidables defensas en los rios y barranchs que envoltan á Wimborg, més la concentració de todas las forsas en aquella plassa, ens donará 'l medi de lliurar una batalla final y decisiva y d' acabar la guerra en pochs dies.»

Aquestas consideracions millor semblan fillas del entusiasme que del madur rahonament. Cert es que l' exercit transvaaliá y orangista tancat á Wimborg no estaria molt tranquil, donchs apart del gros de las forsas de lord Roberts se li vindrían al demunt, tindria l' exercit inglés del Dasutoland que li amenassaria 'l flanch esquerra, y al darrera lo del Natal que trobaria lo pas lliure pera posarshi en contacte tot just lo general Buller s' hagués obert lo pas de Drekenberg, cosa no gens impossible; pero aixís y tot no es tan fácil acabar aquesta guerra, ja que s' iat que tos Wimborg, podrían allí las forsas boera mantindreshi molt de temps y al veures obligadas á abandonar la posició, lo tressat dels rios, que forman un escalat devant de la vila, permeteria una segura retirada cap á Johannesburg y Pretoria, que son los últims y més serios baluaris dels boers.

A tot aixó s' hi barreja 'l més serio perill que ha d' entrebancar als inglesos, y es lo trobar talladas las comunicacions ab la Colonia del Cap, al avansar massa endintre del Orange y del Transvaal. Aquell perill grave, y 'l viatge fet ara per lord Roberts y lord Kitchener á Kimberley sembla obehir el desitj de perdre midas pera evitarlo. Hi ha que tenir en compte que las terras en que maniobra l' exercit inglés son montuosas y xorces; y en ellas no s' hi pot aprovisionar cap exercit; al contrari, ha de viure de lo que hi porti. Dit aixó s' comprén be 'l metiu que ha fet que las forsas

inglesas, després de la victoria de Paardeberg, s' hegin mantingut inactives y no hegin prosseguit l' avans.

Los corresponsals inglesos ja prou ho explican per rahó de las plujas y per la avinguda dels rios. No dirém que aixó no siga cert, pero també hi pot haver y á bon segur que hi ha en aquest fet, los dubtes que preocupan á tot general en quefe quan invadeix terra enemiga, y ha de preveure un desgraciat aislament que 'l dugués á una retirada desastrosa.

El Carnaval á Cartagena

LOS BALLS

Aixís com la festa del carrer té un tó simpátich y enamoradís pera 'l foraster, las organisa en las societats y fins en lo Teatro, que es un ball públich, per mes que decent, no ofereix cap novetat.

Desfi en las bonicas y potser que també lletjas disfresses, per devant nostre, sense gatzara. Sas veus de piua son per un que altre conegut seu y si s' atreveix-n á embromarlas no son pas ab bromas de mala lley: lo que 'ls hi diuen no te futuras trascendencias, y no 'n pot tenir perque als poch balls, la careta que tapa l' encisador rostre, desapareix y facilitment se sap qui son ellas.

Podria estudiarse 'l ball del Teatro per las diferents classes que hi concorren y d' aquest estudi tal volta ne podría pendre peu pera pintar lo caracter que distingeix als cartageneros: pero, encara que sigui repetir lo mateix que trench dit, no 'm reconech ab forsas pera ferho, ni dispo de temps.

Además que aquesta vegada trobava á faltar algo en lo ball, la disfressa que despertá en mí simpatias s' havia quedat á casa segurament pera evitar que repetís aquesta sexteta:

«En espacioso salón
ví que con otro danzaba
y yo triste, en un rincón,
del coraje que me daba,
me latía que saltaba
en mi pecho el corazón.»

Y es que la Amparito, Carmeta, Trinitat ó com s' anomeni, que no ho he pogut averiguar, preferia respirar l' embaumat ayre del mar, al corruptut y viciat que regna en tot saló de ball per decent que sigui.

Una devia dismutar tot mirant com la gent anava á ballar; poch devia pensar que en aquella massa anonima hi havia qui la trobava en falta, res mes que pera dirli á cau d' orella quatre paraulas, que sense que fossin d' amor la poguessin afagar!

N' es tant de bonica, que 'l seu balcó dia y nit estava guarmit, to's quan hi passavan l' hi havian de pagar lo tribut de cortesía que sa bellesa se mereix y com al mateix temps era modesta, res era d' estranyar que 'ls obsequis se repetissin mes sovint del que pot esperarse en dias de bullici com los ds Carnivals en que 'ls caps enfebrats, ab prou fenyas pararan esment, en la realitat de las cosas.

Per aixó jo al ball hi estava de malhumor: perque cap ficat en aquestas caborias y per altre part no sentint prop meu cap veu amiga, recordava altres Carnivals mes felissos fins passantlos fora de la meva terra.

No obstant quan me disposava substituir la meva adoració á Terpsicore per la de Morfeo una veu fina com lo tall de una navaja, me diu: *catalanet que tas agut tan solet?*

Decanto 'l cap y 'm sorpren veurer que ven tan fina corresponia á cos tan grós: era una senyora ab mascara que deduhí, per la agulla de las quatre barras que portava á la corbata, que era catalá, y ab la nostra llengua me dirigí la paraula.

Confesso que vareig rebrer una ben agradable impressió y que fins vaig olvidar que 'm trobava en terra estranya, mes quan m' agafaren ganas de riure de bona manera fou en un moment en que deixantme lliure la mascareta catalana (dispensin lo disminu'tiu) y havent sigut preguntat per varias senyoras y disfresses, ab quina llengua parlavan, molt serio y formal los hi vaig respondrer: élla en francés y jo en català, no poguent dirlos hi de que 'm parlava perque de res l' havia entés.

La sorpresa de aquellas senyoras y de las disfresses fou grossa, y estich segur que encara bandan ara.

No se 'n sapigueren avenir que no 'ns entenguessim.

Massa rahó tenian; pero qui 'ls hi diu en aquestos temps de perill que enrahonavan los dos en catalá?

Haurian sigut capassas d' escurficho en el simpátich Romero y aquest ab sa reconeguda serietet engegat al Parlament al reanudarse las sessions en aquesta forma:

Señores diputados: Dispuesto á entorpecer la buena marcha del Gobierno de mi amigo particular señor Silvela, haciendo obstrucción, si bien veladamente á la obra de los Presupuestos presentados por mi amigo particular, tambien, Sr. Villaverde, y atento á los sagrados intereses de la Patria, intangible é indivisible, me veo en el caso de iniciar nuevo debate sobre el regionalismo.

Personas de toda responsabilidad me escribo que en un baile de una sociedad de Cartagena una máscara y un separatista hablaron en catalán, sin que nadie pudiese enterarse de su conversación.

El debe ser un loco y por serlo hasta lleva en la corbata una aguja con lo que ellos llaman sus gloriosas barras, como si ellas tuviesen mayor esplendor y gloria que la que tremolaron los hijos del 2 de Mayo en esta heroica villa.

Yo, señores Diputados, que he señalado los peligros que nos amenazan, no diré, hoy por hoy, lo que me sugiere dicha entrevista. Toca averiguarlo al Gobierno y espero que mi amigo el señor Dato preguntará al Gobernador de Murcia qué objeto podía traer á aquella provincia á la pareja catalana.

¡Recordemonos de los florones de Cuba, Puerto Rico y Filipinas!

España aun es grande: lo dije en mi primer discurso de es a legislatura, al que objtó el señor Presidente del Consejo de Ministros, que *à mi se me ota, pero no se me escuchaba*; agravio que mi generosa alma sabe olvidar cuando el Gobierno necesita de mi palabra y de mi ayuda para atajar á esos desagradecidos hijos de nuestra desdichada nación. Viva España. (Aplausos y música.)

FRANCESCH COLOM Y ESCODA.

Fora de casa l Mars 1900.

CRÓNICA

Observacions Meteorològicas

del dia 5 de Mars de 1900

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'observació	Baròmetre aneròide	Grau d'humitat en 24 horas	Pluja en 24 horas	Aigua evap. en 24 h.	Estad del cel	Obs. particular
9 m.	752	64		5.7	Ras	
3 t.	751	61				

Horas d'observació	TEMPERATURAS			VENTS	NUVOLS	
	Máxima	Mínim.	Ter. tip.	direcc.	classe	can.
9 m.	Sol. 19	1	6	O.	Cumul	0.5
3 t.	Sombra 11		8	O.		0.4

Hem rebut sagells de la «Unió Catalana» de la darrera emissió.

Tots quants companys de causa destitgin adquirirne poden ferho en nostra Redacció.

L' acte realiat diumenge pera honrar la memoria dels 133 mártirs reusenchs que sacrificaren sas vidas per nestras llibertats, fou una manifestació imponent que honra al poble de Reus, del que no s' podía esperar menos tractantse de fills tan valents com aquells.

Casi todas las societats locals respogueren á la invitació que pera assistir al acte 'ls feu la Comissió encarregada de portarlo á cap.

A las tres de la tarde s' havian ja acobiat tal nombre de personas á la espayosa Plassa Mercadal que era de tot punt impossible poder donarhi un pás, tanta era la animació.

A dos quarts de quatre comensá á desfilar formada ab lo següent ordre y acompnyada d' algunas bandas de música de la ciutat.

Obrian lo pás cinch veteranos, companys que foren d' aquellas victimas, portant igual número d' estandarts ab inscripcions alusivas al acte.

Seguían las coronas de la societat «La Palma», «Club Velocipedista», «Centro de Lectura»; «La Premsa diaria», «El Alba» bandera y corona, «El Olimpo» bandera y corona, una comissió de Rindoms ab sa bandera, «Eco Republicano» ab corona sola; «Círculo Republicano Histórico» ab estandart, «Centro Federal de Reus», «Círculo Republicano Democrático Autonomista», alguns cotxes conduint als mes vellets subsistents d' aquella trista jornada, las banderas dels Batallons primer y segon de Milicianos portats per don Juliá Nongrés y 'l senyor Comandant retirat, fill del Coronel Subirá, als que seguía l' Excm. Ajuntament acompnyant sa corona, altra corona formant duas palmas, en quinas fullas estavan inscrites les

nomes de les víctimes de la sangrenta lluita dels camps de Morell i Vilallonga.

La manifestació, sortint de la Plaça Mercadal, seguí l'ordre que havíem anunciat fins arribar al cementiri, abont se 'disolgué després de depositar les coronnes en la capella dedicada als 133 màrtirs y de dirigir la paraula al poble de Reus, allí reunit en una tercera part lo menys, los senyors regidors Borrás, Nogués, Pallejá, Guasch y l' alcalde D. Pau Font de Rubinat.

En tot l'acte durá l'ordre més complet, lo que proba una vegada més la cultura y sentiments del poble de Reus que, al respondre, com ho feu ans d'ahir, al valor y al màrtir, deixava patentas aquelles paraules del senyor Font de Rubinat, quen digué: «Poble que honra als seus antepassats s' honra a sí mateix».

Tots los oradors foren tan breus com lo temps de que 's disposava requería y aplaudits sos oportuns discursos.

Lo dia d'ahir fou un dels mes freds del hivern que fineix, ajudant a fer més aspre la temperatura 'l vent que bufá sens parar un moment.

Lo mercat celebrat ahir no 's vegé tan animat com en altres setmanes.

Ab assistencia de representants de vintiu poble de la comarca, se celebrá ahir al matí a Casa la Ciutat la reunió anunciada pera tractar de la adquisició d'ayguas per medi de pantanos.

Los assistents a la mateixa surtiren ben impresionats del projecte que s'explicá pera 'l logro de tan important empresa; haventse acordat reunir-se de nou lo prop vinent diluns a la mateixa hora y lloch pera ultimar las formalitats que 's requereixen pera 'l cas y nombrar una comissió de propaganda.

Molt celebrariám que prompte pogués ser un fet y que aquesta ciutat tan mancada del preciós líquit lo tingué en lo successiu en abundancia.

Diumenge 's perpetrá un robo en una casa del carrer del Carme baix.

Los lladres, un cop dintre 'l pis, fracturaren un vaixel en lo qual hi trobaren las claus d'altres mobles que obriren y registraren, emportantse uns vintivuyt duros com recompensa de la seva feyna.

Segons noticias que tenim, lo mateix dia del fet se 'n doná coneixement al Jutjat y aquest ne 's presentá al lloch del succés, a instruhir las oportunes diligencias, fins lo dia següent al del robo.

Nosaltres no hem volgut creure que en semblants casos se fassi tant d'esperar la justicia, perque, de ser aixís, gahónt aniriam a parar?

De no resultar cert aqueix lamentable descuyt que atribuhim, per referencias, als perseguadors dels transgressors, nos trobém disposats a rectificar y creguin que aquest seria 'l nostre gust per molts motius.

Las Excmas. Diputacions provincials de Tarragona y de Lleyda y 'l molt ilustre Ajuntament de Vilanova y Geltrú, han acordat adoptar lo carácter de adjunts protectors dels Jochs Florals de Barcelona; havent pres igual acort lo «Foment del Treball Nacional» de Barcelona.

La Agrupació Catalanista de Vilassar de Mar, y varis coneguts escriptors, han ingressat últimament en lo cos d'adjunts, tenintse entés que altres distingidas entitats y caracterizadas personalitats del Catalanisme contribuirán ab son concurs a donar més esplendor a la honorable institució dels Jochs Florals.

Lo Butlletí Oficial de la provincia publica una circular de la Administració d'Hisenda fent responsables a las auto-itats així civils com militars que no donguin part a la mateixa dels contractes de cualsevol classe que celebrin y estiguin compresos en lo número 3 de la tarifa 2.ª del reglament pera la imposició, administració y cobrança de la contribució industrial.

Lo senyor governador fa pública la disposició de la Diputació general de Administració demanant a la mejor brevetat possible l'expedient y demás antecedents relatius a la supressió de la Casa de Beneficencia de Tortosa.

Lo recaudet en lo dia d'ahir en la Administració de Consums per diferents especies puja la cantitat de pessetas 1246'62.

Los qufes y oficials del regiment de reserva de Castelló s'han donat de baixa com socis del Círcol Mercantil d'aquella capital, per haver prohibit la Junta de dita societat que 's coluqués lo retrato del rey en un dels salons.

Secció oficial

Registre civil

del dia 4 y 5 de Mars de 1900

Naciments

Joseph Figueras Valls, de Antoni y Magdalena.—

Rosa Pàmies Nogués, de Pere y Rosa.

Matrimonis

Joan Flotats Senabre, ab Josepha Marrasó Obró.—

Jaume Foguet Martorell, ab Concepció Aleixar Gassol.

Defuncions

Carme Mangranó Isern, 43 anys, Barceloneta, 5.—

Joseph Sgranyes Martí, 52 anys, Sant Joseph y Sant Manel, 9.—

Jacinta Barri de Domenech, 64 anys, Arrabal de Santa Agna, 30.

Secció religiosa

Sant d'avy.—Sant Víctor.

Sant de demd.—Las Llagas del Divi Redemptor.

Secció comercial

J. Marsans Rof

Representant en feus: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26. (Teléfono núm. 21)

Cotisació a Barcelona a las 4 de la tarde d'ahir:

Interior	72'65	Aduanas	102'50
Exterior		Norts	55'50
Amortisable		Alicants	75'80
Cubas 1896	85'	Orenses	17'10
Cubas 1890	71'50	Obs. 6 0/0 Fransa	
Filipinas	89'50	Id. 6 0/0	50'25
Exterior París	70'55	Id. 3 0/0	

París	30'15	Londres	32'78
-------	-------	---------	-------

Ordres de Bolsa para Barcelona Madrid y París.—
Compra y venda al comptat de tota classe de valors.
—Descompte de cupons.—Compra de monedas d'or y billetes de tots los paissos.—Giros sobre Barcelona y Madrid.

Cambis corrents

en lo dia d'ahir donats per la Junta Sindical del Col·legi de Corredors de Comers de la plassa de Reus.

CAMBIS EXTRANJERS

	Ops.	Diner.	Paper.
Londres 90 dias fetxa.		32'40	32'45
> 8 dias vista			
> vista		32'55	32'65
París 90 dias fetxa			
París vista	30'	29'80	30'
Marsella 90 dias vista			
Perpinyá			

	VALORS LOCALS	DINER	PAPER	OPER.
ACCIONS				
Gas Reusense.		Ptas.	Ptas.	
Industrial Farinera		650	700	
Banch de Reus de Descomptes y Prestams		600	625	
Manufacturera de Algodón		140		
Companyia Reusense de Transvias		25		

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisació a Barcelona a las 4 de la tarde del dia de ahir.

Interior	72'62	Cubas del 86	85'12
Orenses	17'15	Cubas del 90	71'56
San Juan		Aduanas	102'50
Norts	55'55	Ob. 5 0/0 Almansa	28'
Fransas		Id. 3 0/0 Fransa	50'18
Filipinas	89'50		

Proximament sortirà "La Il·lustració Llevantina"

Revista dezenal d'arts, ciencias, literatura y actualitats.

Compendrà 'l moment intelectual y polítich del mon enter, y, en particular, de Catalunya, Valencia, Mallorca y Rosselló.

Estará a l'altura de las millors Il·lustracions estrangeras.

PASTILLAS * FONT

Cloro-Boro-Sodicas a la Cocalna y al Mentol

Son lo millor remey en las laringitis catarrals en general, amigdalitis y faringo laringitis, tant exudativas com ulcerosa y granulosa; tos faríngea, ronquera, afonia y en general en las inflamacions de la gola, etc.

Dipòsit general. Farmacia de A. SERRA.—REUS.

De venta en todas las bonas farmacias y principals droguerías.

Exterior	PARIS	70'95	Madrid
París	GIROS	30'15	Londres
			32'78

Anuncis particulars

Mas

Ab caudal d'aigua propi.

Se 'n ven un, a un quart de la Ciutat; d'onze jornals de terre; que compte ab mina propi, y conducció d'aigues perfectas. Bon omni y casa, de construcció moderna; ab habitació pera pejesos y amo de la finca; corral y dependencias pera 'l bestiar exte. exte. Pera informes dirigirse a l'imprenta.

CAFÉ CENTRAL

Per cessar en aquest negoci lo duenyo de dit establiment, lo vendrá mitjantsant tracte personal. Pera informes al mateix duenyo.

Interessant als viticultors

CARTILLA RÚSTICA

PERA US DEL CULTIVADOR

DE LA

VINYA AMERICANA

PUBLICADA

Per la Redacció de «El Labriego»

Vista la bona acullida que ha meregut la primera edició d'aquesta CARTILLA RÚSTICA impresa en idioma catalá, tota vegada que 's vegé agotada en un breu espay de temps, la Redacció de «El Labriego» cregué convenient procedir a sa reimpressió al castellá, degudament aumentada.

Dita CARTILLA la forma un volumen en 8.ª major de 440 páginas y 's ven al preu de 6 rals l'exemplar en aquesta imprenta

Telégramas

Madrid 5.

Diuen los ministerials que no oferirá dificultats la aprobació del projecte d'unificació dels Deutes, a causa de que 'l ministre d'Hisenda accedeix a que no tinga efecte retroactiu pera las fianzas constituídas en paper amortisable, las quals subsistirán en aquesta forma.

—L'«Herald» de Nova York diu que li consta que M. Mac-Kinley se disposá a mediar en la guerra anglo-boer.

Lo periódich lo «World» publica un missatge del doctor Leyds, representant del Transvaal, en lo que declara que aquest no acceptará la pau sino sobre la base de sa independència y que 'l Orange observarà la mateixa actitud.

—La discussió del projecte de drets reals en lo Senat terminará passat demá, segons cálculs del govern, perque ab la reforma feta en lo projecte suprimint la escala progressiva ja no tenen interés los «grands» d'Espanya en combátre.

Molts dels que 's proposaven terciar en lo debat renuncian a fer ús de la paraula.

París 5.

Ha arribat a la Gran Bretanya procedent del Cap, lo transport «Adrocat», conduhint 330 malalts y ferits de la campanya del Transvaal.

—Telegrafia al «Times» desde Ostfontein, que 's prevé una enérgica resistencia dels boers a Abrahamskreal, ahont lo general Joubert concentra todas las forsas que 's troban a Ladysmith.

—Londres.—Telegrafia al «Morning-Post» desde Ostfontein, ab fetxa del 3, que 'l general French, al practicar un reconeixement, se trobá ab algunas forsas boers atrinxeradas, que 's creuharen alguns tirs y 'ls boers contestaren ab sa artillería.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

Com fluidificants espectorants y treure la TOS

los CAMELOS PECTORALS del

METJE SALAS

A 150 pessetas caixa

A Reus D. ANTON SERRA, arrabal Santa Anna, núm. 8.

Societat general de transports marítims a vapor de Marsella

Serveys del mes de Mars de 1900

Línea directa para 'l Rio de la Plata

Sortiran de Barcelona directament para Montevideo y Buenos-Aires los magníficos y rápidos vapors francesos

lo dia 11 de Mars lo vapor «Aquitaine»
lo dia 21 de » lo » «Italie»

LÍNEA PERA 'L BRASIL Y RIO DE LA PLATA

Consignataris a Barcelona, RIPOL y C.^a, Plassa de Palacio.—Barcelona.

Servey dels trens de viatjers

De Mora a Reus

SORTIDA	ARRIBADA
4:49 m.	tren de mercancías ab cotxes de 3. ^a classe 7:54 m.
5:45 m.	tren exprés ab cotxes de 1. ^a classe..... 7:01 m.
8:44 m.	tren mercancías cotxes de 2. ^a y 3. ^a classe 12:31 t.
11:02 t.	tren correo ab cotxes de 1. ^a 2. ^a y 3. ^a classe 1:53 t.
5:23 t.	tren de mercancías ab cotxes de 3. ^a classe 8:48 n.

De Reus a Mora

SORTIDA	ARRIBADA
7:01 m.	tren de mercancías ab cotxes de 3. ^a classe 9:49 m.
4:26 t.	tren correo ab cotxes de 1. ^a 2. ^a y 3. ^a classe 3:14 t.
3:28 t.	tren de mercancías ab cotxes de 3. ^a classe 6:29 t.
7:03 n.	tren de id. ab cotxes 2. ^a y 3. ^a classe 10:06 n.
9:23 n.	tren exprés ab cotxes de 1. ^a classe..... 10:31 n.

De Reus a Barcelona

SORTIDA	ARRIBADA
4:43 m.	tren correo ab cotxes de 1. ^a 2. ^a y 3. ^a classe (1) 8:22 m. Línea Vilanova
4:43 m.	» » » » » » » » » » 9:44 m. » Vilafranca
7:09 m.	tren exprés ab cotxes de primera classe..... 9:21 m.
4:01 t.	tren de mercancías ab cotxes 2. ^a y 3. ^a classe 7:34 n.
4:59 t.	tren correo ab cotxes de 1. ^a 2. ^a y 3. ^a classe..... 5:08 t.
6:35 t.	tren mixto ab cotxes de 2. ^a classe (2). 10:13 n.

De Barcelona a Reus

SORTIDA	ARRIBADA
5:25 m.	tren mixto ab cotxes de 2. ^a y 3. ^a classe (3) 10:17 m. Línea Vilafranca
9:51 m.	tren correo ab cotxes de 1. ^a 2. ^a y 3. ^a classe 1:04 t.
11:15 m.	tren mercancías ab cotxes de 2. ^a y 3. ^a classe 6:35 t.
4:55 t.	tren correo ab cotxes de 1. ^a 2. ^a y 3. ^a classe 5:31 t.
7:02 t.	tren exprés ab cotxes de 1. ^a classe..... 9:15 n.

Reus 1 de Juliol de 1899.

- (1) Trashedort a Sant Vicens.
- (2) Idem a Roda y Sant Vicens.
- (3) Idem a Sant Vicens y Roda.

ALTAS

BAIXAS

para la contribució

Se 'n venen en la impremta d' aquest diari.

LLET PURA DE VACA

VACAS SUÏSSAS

Hort de Pau Abelló

Se ven al carrer primer del Roser núm. 4.

Ferrocarril econòmic de Reus a Salou

Servey de trens que regirà desde 'l 2 d' Octubre de de 1899.

Sortides de Reus.—4:10, 9:00 matí, 2:32, 5:43 tarde.

Sortides de Salou.—4:56, 10:40 matí, tarde 5:10 y 7:25 nit.

Tranvia a vapor.—Sortides de la estació: 11:20 y 7:50 nit.—Sortides del Arrabal: 8:45 matí y 2:50 t.

Reus 26 de Septiembre 1899.

Publicacions regionalistas que 's reben en aquesta Redacció.

«La Rensixensa», diari de Catalunya, «La veu de Catalunya», diari de Catalunya, «La Nació Catalana», Quinzenali de Catalunya, «L'Art del Pagès», quinzenari, «L' Aurora», mensual de Catalunya, «Lo Teatro Regional», setmanari de Barcelona.—«La Veu de Montserrat», setmanari de Catalunya, de Vich.—«La Costa de Llevant», setmanari de Catalunya, de Blanes.—«L' Orotó», setmanari de Catalunya, de Olot.—«Las Cuatre Berras», setmanari de Catalunya, de Vilafranca del Panadés.—Lo Geronés», setmanari de Catalunya, de Girona.—«La Veu del Vallés», setmanari de Catalunya, de Granollers.—«El Vendrellinse», setmanari de Catalunya del Vendrell.—«La Revista Gallega», setmanari de la Coruña (Galicia).—«Euskalduna», «Euzkazalea», setmanaris de Bilbao (Biscaya).—«El Eco del Guadalupe», setmanari de Alcañiz (Aragó).

OBRA NOVA

Fills ilustres de Reus

DE

Francisco Gras y Elias

3 pessetas exemplar.—Se ven en aquesta impremta.